

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

กระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่มีประสิทธิภาพ นอกจากจะต้องมีกระบวนการค้นหาความจริงแล้ว เพื่อให้สามารถค้นหาตัวผู้กระทำความผิดจริงและนำตัวมาลงโทษได้อย่างแท้จริง จะต้องมีมาตรการที่ให้ความคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอาญาในทุกขั้นตอนของการดำเนินคดี จนอาจทำให้กระบวนการดังกล่าวเกิดความขัดแย้งกันโดยหากเน้นในขั้นตอนการค้นหาความจริงก็จะมีผลต่อสิทธิเสรีภาพของผู้ถูกดำเนินคดี แต่หากเน้นในขั้นตอนของการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคลผู้ถูกกล่าวหา ก็อาจจะทำให้ไม่สามารถหาตัวผู้กระทำความผิดได้ จึงเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องผสมผสานทั้งสองประการให้สอดคล้องกัน

การดำเนินคดีอาญามีความจำเป็นที่รัฐจะต้องเอาตัวบุคคลไว้ในอำนาจรัฐ ด้วยเหตุผลในเรื่องของการสอบสวน โดยการรวบรวมพยานหลักฐานในการตรวจสอบหรือค้นหาความจริงอันจะนำไปสู่การใช้มาตรการบังคับกับผู้ต้องหาหรือจำเลยด้วยการเรียกหรือออกหมายเรียกหรือจับตัวมาดำเนินคดีต่อไป แต่ในทางปฏิบัติของเจ้าพนักงานกลับนำมามาตรการบังคับมาใช้โดยการจับตัวบุคคลไว้ในอำนาจรัฐก่อนเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความสะดวก ซึ่งไม่ตรงกับหลักกฎหมายหรือหลักทางวิชาการส่งผลให้เกิดความเสื่อมศรัทธาต่อกระบวนการยุติธรรมของไทย การเอาตัวบุคคลไว้ในอำนาจรัฐไม่ใช่เอาตัวไว้เพื่อสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานหรือศาล แต่ต้องเป็นการเอาตัวไว้เพราะความจำเป็นเพื่อให้ลุล่วงวัตถุประสงค์ 1) เพื่อให้การดำเนินคดีได้ดำเนินไปโดยเรียบร้อย และ 2) เพื่อประกันการมีตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยในการดำเนินคดี หาใช่เพื่อความสะดวกในการทำงานขององค์กรในกระบวนการยุติธรรมไม่

ความจำเป็นที่ต้องเอาตัวบุคคลไว้ในอำนาจรัฐนั้น แท้จริงก็คือเหตุแห่งการออกหมายจับและเหตุแห่งการออกหมายขัง ซึ่งตามกฎหมายในปัจจุบันเป็นเหตุเดียวกัน การเรียก การจับ การควบคุม การขังและการนำตัวตามกฎหมายในปัจจุบันเป็นเรื่องเดียวกัน โดยที่เหตุออกหมายจับหรือเหตุออกหมายขังนั้น มีทั้ง “เหตุที่เป็นเหตุหลัก” เมื่อกรณีใดมีเหตุดังกล่าวแล้วการเอาตัวบุคคลไว้ในอำนาจรัฐย่อมมีความจำเป็นเสมอและส่งผลต่อไปว่าการปล่อยชั่วคราวย่อมกระทำไม่ได้ และ “เหตุที่เป็นเหตุรอง” หรือเป็นกรณีเกี่ยวกับความร้ายแรงของความผิด ซึ่งย่อมไม่แน่เสมอไปว่าการ

ดำเนินคดีจะไม่อาจเป็นไปได้โดยเรียบร้อยและจะขัดขวางต่อการมีตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยในการดำเนินคดี ในกรณีใดที่มีเหตุรอนั้นอาจมีการปล่อยชั่วคราวได้ตามสิทธิที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ

การปล่อยชั่วคราวจึงเป็นกระบวนการหนึ่งของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่ให้การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพแก่ผู้ต้องหาหรือจำเลยให้ได้รับอิสรภาพจากการปล่อยตัวชั่วคราวชั่วคราวระยะเวลาหนึ่งในระหว่างสอบสวน ใต้สวนมูลฟ้อง การพิจารณาคดี และการอุทธรณ์ฎีกา โดยพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาล แล้วแต่กรณี เพื่อเป็นการผ่อนคลายเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลยได้รับอิสรภาพไปชั่วคราวตามหลักสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้บริสุทธิ์จนกว่าจะมีคำพิพากษาของศาลว่าบุคคลนั้นเป็นผู้กระทำความผิดจริง และเพื่อเปิดโอกาสให้แก่ผู้ต้องหาหรือจำเลยได้ออกไปแสวงหาพยานหลักฐานในการต่อสู้คดีของตนได้อย่างเต็มที่ และเห็นว่าหากไม่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะหลบหนี จะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือจะก่ออันตรายประการอื่นแล้ว ก็จะต้องปล่อยตัวหรือปล่อยชั่วคราวในทุกกรณี แต่การปล่อยชั่วคราวหากไม่คำนึงถึงสังคมส่วนรวมก็จะเกิดปัญหาได้ เช่น การกระทำความผิดซ้ำอีก การไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน เป็นต้น รัฐจึงต้องคุ้มครองความสงบเรียบร้อยของสังคมด้วย การปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยจึงต้องมีมาตรการควบคุมทางกฎหมายเพื่อควบคุมผู้ต้องหาหรือจำเลยมิให้หลบหนีหรือไปก่ออันตรายแก่สังคมด้วย รวมถึงจะต้องลดความกังวล ดังเด ของเจ้าพนักงานหรือศาลที่จะให้ปล่อยชั่วคราว โดยสร้างความเชื่อมั่นให้กับเจ้าพนักงานหรือศาลได้ว่า จะมีตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยมาปรากฏตัวต่อศาลในการดำเนินคดี

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี มาตรฐานสากล มาตรการทางกฎหมาย ระบบหรือแบบวิธีต่างๆ จากกฎหมายต่างประเทศ อันได้แก่ สาธารณรัฐฝรั่งเศส สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ประเทศแคนาดา และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับรวมถึงมาตรการต่างๆ ที่เป็นสากลมาปรับใช้ในการควบคุมตัวบุคคลไว้ในอำนาจรัฐระหว่างการปล่อยชั่วคราว โดยการสร้างเครื่องมือให้กับศาลใช้ควบคุมเพื่อความเชื่อมั่นและมั่นใจได้ว่าจะมีตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยมาปรากฏตัวต่อศาลตามกำหนดนัดหรือหมายเรียก โดยการทบทวนปัญหาที่เกิดขึ้น เปรียบเทียบ ปรับปรุง และพัฒนากฎหมายของไทยในปัจจุบันให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ และสภาพปัญหาของเรือนจำ รวมถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับคดีนายประกัน พร้อมทั้งศึกษารณการนำวิธีและมาตรการต่างๆ ที่ใช้บังคับอยู่ในต่างประเทศ วิธีการหรือมาตรการอื่นๆ ทางวิธีพิจารณาความที่อาจจะนำมาปรับใช้กับการปล่อยชั่วคราวของประเทศ เพื่อสร้างแนวทางในการปฏิบัติที่มีความหลากหลายและชัดเจนยิ่งขึ้น โดยหากปล่อยชั่วคราวโดยใช้มาตรการควบคุมหรือกำหนดเงื่อนไขดังกล่าวแล้ว เมื่อผู้ต้องหาหรือจำเลยผิดเงื่อนไข ผิดสัญญาประกัน หรือหลบหนีไป ก็ควรที่จะมีวิธีการหรือมาตรการป้องกันและใช้บังคับกับบุคคลผู้ได้รับการปล่อยชั่วคราวเหล่านั้นด้วยเช่นกัน ทั้งกำหนดบทลงโทษในการ

หลบหนีสัญญาประกันให้ขึ้นไปตามฐานความผิดในประมวลกฎหมายอาญา หรือประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ทั้งนี้ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับการส่งปล่อยชั่วคราวของผู้พิพากษา และเป็นหลักประกันว่าผู้ได้รับการปล่อยชั่วคราวจะปฏิบัติตามเงื่อนไขในสัญญาและจะมาปรากฏต่อหน้าศาลตามกำหนดนัดหรือการเรียก

จากการศึกษาผู้เขียนเห็นว่า ตามหลักกฎหมายที่ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ผู้ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาเป็นผู้บริสุทธิ์จนกว่าจะได้รับการพิสูจน์ว่าเป็นผู้กระทำความผิดจริงโดยการพิจารณาของศาล ทั้งนี้ ผู้ต้องหาหรือจำเลยสัญญาว่าจะปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือศาล โดยจะมาตามนัดหรือหมายเรียกของศาล โดยอาจปล่อยโดยวิธีไม่มีประกัน หรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกันก็ได้ แต่การเรียกหลักประกันควรมีจำนวนน้อยที่สุด และนำมามาตรการควบคุมหรือเงื่อนไขต่างๆ ของประเทศที่ได้ทำการศึกษาไม่ว่าจะเป็นสาธารณรัฐฝรั่งเศส สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี และประเทศแคนาดา ต่างก็กำหนดรูปแบบในการปล่อยชั่วคราวให้สามารถประกันแบบไม่มีประกัน หรือแบบมีเงื่อนไข โดยไม่มีหลักประกันได้ด้วยอีกทางหนึ่ง

โดยที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของไทย มาตรา 108 วรรคสาม ก็ได้กำหนดให้เจ้าพนักงานหรือศาลมีอำนาจในการสั่งให้ปล่อยชั่วคราว หรือศาลจะกำหนดมาตรการควบคุมหรือเงื่อนไขเกี่ยวกับที่อยู่ของผู้ที่ถูกปล่อยชั่วคราว หรือกำหนดเงื่อนไขอื่นใดให้ผู้ถูกปล่อยชั่วคราวปฏิบัติเพื่อป้องกันการหลบหนีหรือเพื่อป้องกันภัยอันตราย หรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการปล่อยชั่วคราวก็ได้ ซึ่งน่าจะเป็นมาตรการในเชิงป้องกันมิให้เป็นการหลบหนีหรือความเสียหายอื่นใดในระหว่างการปล่อยชั่วคราวได้ดีสำหรับการปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีประกัน เพื่อให้เจ้าพนักงานหรือศาลแน่ใจว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยจะมาตามกำหนดนัดจริง แต่ทั้งนี้ การกำหนดมาตรการหรือเงื่อนไขนั้นก็ต้องอยู่ภายใต้บังคับของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 112 วรรคสาม โดยจะกำหนดมาตรการหรือเงื่อนไขให้ผู้ได้รับการปล่อยชั่วคราวปฏิบัติจนเกินควรแก่กรณีไม่ได้ แต่มาตรการควบคุมหรือเงื่อนไขในการปล่อยชั่วคราวที่กำหนดไว้ในกฎหมายไทยมีน้อยเกินไปและแคบกว่าเมื่อเทียบกับกฎหมายต่างประเทศแล้ว ทั้งยังไม่สามารถนำมากำหนดหรือวางมาตรการให้เหมาะสมกับสภาพความผิดแต่ละประเภทของผู้ต้องหาหรือจำเลยแต่ละคนได้ ทำให้การบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ และเกิดปัญหาทางปฏิบัติไม่ตรงกับหลักกฎหมายดังกล่าวขึ้น

นอกจากนั้น สิ่งที่ทำให้ศาลพิจารณาให้ความสำคัญกับหลักประกันมากขึ้นเพราะศาลไม่มีเครื่องมือที่จะใช้ในการช่วยสืบเสาะให้ทราบรายละเอียดที่ถูกต้อง ไม่มีโอกาสได้รู้ข้อเท็จจริงที่จะใช้ประกอบดุลพินิจในสั่งจำคุกจนกว่าคดีจะขึ้นสู่ศาลซึ่งเป็นเวลาเดียวกับที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว ข้อมูลจึงค่อนข้างมีความจำกัดมาก การพิจารณาว่าสมควรที่จะปล่อยชั่วคราว

ผู้ต้องหาหรือจำเลยหรือไม่ จึงเป็นปัญหาที่เจ้าพนักงานหรือศาลจะต้องวินิจฉัยก็คือ มีโอกาสหรือความเป็นไปได้ที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้นจะหลบหนี หรือไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือไปก่ออันตรายประการอื่น หรือผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้นเองจะตกอยู่ในอันตรายหรือไม่ การที่จะวินิจฉัยปัญหาเหล่านี้ได้จะต้องอาศัยข้อมูลอันเป็นพหุติการณณ์แห่งคดีและพหุติการณณ์แวดล้อมต่างๆ ประกอบการวินิจฉัย เช่น ประวัติการกระทำความผิดทางอาญา ภูมิหลัง ภาระหน้าที่ความรับผิดชอบ ชื่อเสียงเกียรติคุณ รวมทั้งหน้าที่การงานหรืออาชีพของผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้น หรือแม้แต่ความผูกพันที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยมีต่อครอบครัวหรือสังคมแวดล้อม แต่ปัจจุบันก็ยังไม่มีหน่วยงานใดหรือพนักงานปล่อยชั่วคราวที่จะคอยช่วยในการสืบเสาะพินิจข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตัวผู้ต้องหาหรือจำเลย หรือข้อมูลเกี่ยวกับการประกันด้วยบุคคลดั่งที่กล่าวมาแล้วได้ ทำให้ศาลต้องอาศัยข้อมูลเท่าที่มีปรากฏอยู่ในสำนวนในขณะนั้นมาประกอบการใช้ดุลพินิจในการสั่งคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว โดยจะนำมาพิจารณาประกอบกับคำคัดค้านของพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ โจทก์ หรือผู้เสียหายแล้วแต่กรณี ยิ่งไปกว่านั้น การปล่อยชั่วคราวโดยหน่วยงานรัฐที่ต้องควบคุมตัวบุคคลไว้ในอำนาจรัฐและสามารถพิจารณาให้บุคคลเหล่านั้นได้รับการปล่อยตัวได้นั้น ไม่ว่าจะป็นเจ้าพนักงานตำรวจ พนักงานอัยการ หรือศาล ต่างก็มีการกำหนดบัญชีราคาหลักประกันกันเองและแตกต่างกันไปในแต่ละหน่วยงานหรือแม้แต่หน่วยงานเดียวกันแต่ละแห่งก็ยังมีกำหนดหลักเกณฑ์และหลักประกันแตกต่างกัน การเรียกหลักประกันจึงไม่มีความเป็นเอกภาพ ราคาหลักประกันก็กำหนดเพียงอัตราขั้นต่ำและมีแนวโน้มที่จะเรียกสูงขึ้นเรื่อยๆ เมื่อความผิดนั้นเป็นความผิดซ้ำหนัก จึงทำให้เกิดความไม่ชัดเจนในอัตราหลักประกัน ดังนั้น การนำระบบหลักประกันมาเป็นเงื่อนไขสำคัญในการอนุญาตให้ประกันตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญาย่อมไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยที่มีความแตกต่างหล่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก สร้างความไม่เสมอภาคในการเข้าถึงหรือการได้รับสิทธิในการปล่อยชั่วคราว ทั้งยังไม่สอดคล้องกับหลักการสำคัญในคดีอาญาที่ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นผู้บริสุทธิ์จนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดจริง

จากการศึกษาผู้เขียนเห็นว่า ระบบกฎหมายเกี่ยวกับการปล่อยชั่วคราวของต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นสาธารณรัฐฝรั่งเศส สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี และประเทศแคนาดาได้วางมาตรการควบคุมหรือเงื่อนไขที่เป็นแนวทางและลดความสำคัญของระบบการประกันตัวด้วยหลักทรัพย์ การกำหนดเงื่อนไขต่างๆ สร้างความเสมอภาคให้กับผู้ต้องหาหรือจำเลยที่มีความหล่อมล้ำทางเศรษฐกิจ และทำให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยทุกคนสามารถเข้าถึงสิทธิในกระบวนการยุติธรรมได้ง่ายขึ้น ทำให้กระบวนการยุติธรรมสามารถสร้างความคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพให้กับผู้ต้องหาหรือจำเลย และบุคคลอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้า เพื่อให้ความเสมอภาคเท่าเทียมกัน สร้างความคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพให้มีประสิทธิภาพ และผู้ถูกกล่าวหาได้มีโอกาสในการต่อสู้คดีได้อย่างเต็มที่ในการพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตนเอง รวมถึงการยึดถือหลักประกันสิทธิเสรีภาพให้เป็นไปตามหลักสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้บริสุทธิ์จนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดจริง ผู้เขียนจึงมีข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาดังนี้

1) ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการปล่อยชั่วคราวเพื่อให้เจ้าพนักงานหรือศาลมีอำนาจอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น สามารถใช้อำนาจหรือการบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพเหมาะสมและเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

2) ปรับปรุงประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยกำหนดหรือระบุมาตรการควบคุมหรือเงื่อนไขในการปล่อยชั่วคราวให้มีความชัดเจนพอที่จะเป็นแนวทางให้ศาลใช้อำนาจและใช้ดุลพินิจในการปล่อยชั่วคราวแบบไม่มีประกันและกำหนดมาตรการควบคุมหรือเงื่อนไขให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยปฏิบัติตามคำสั่งศาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(1) มาตรการเกี่ยวกับการกำหนดให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยมีเสรีภาพในที่อยู่อาศัย หรือสถานที่ที่กำหนดไว้เท่านั้น โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลหรือการรับรองของบุคคลที่ปกครองดูแลว่าจะควบคุมให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยปฏิบัติตามมาตรการควบคุมหรือเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานหรือศาลกำหนด

(2) มาตรการควบคุมการให้อยู่ภายในพื้นที่ที่กำหนด หรือการอยู่ในพื้นที่เขตอำนาจ หรือการเข้าออกจากที่พักอาศัยตามเวลาที่กำหนดไว้โดยต้องกลับเข้าที่พักทุกวัน โดยให้เจ้าพนักงานหรือศาลอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว และหากมีความจำเป็นต้องออกนอกพื้นที่จะต้องได้รับอนุญาต และใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มาควบคุมตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้ (House Arrest) ทั้งนี้เพื่อที่จะสามารถตรวจสอบการอยู่ในพื้นที่ที่กำหนดให้แก่ผู้ต้องหาหรือจำเลย

(3) มาตรการป้องกันการหลบหนีโดยให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยสาบานตนตามลัทธิทางศาสนา หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เคารพนับถือว่าจะมาศาลตามกำหนดนัด หรือนำวิธีการคุมประพฤติมาใช้ โดยกำหนดให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยไปรายงานตัวต่อเจ้าพนักงานหรือศาลตามระยะเวลาที่กำหนด หรือการไปเยี่ยมสถานที่ที่อยู่ของผู้ต้องหาหรือจำเลยโดยไม่แจ้งให้ทราบล่วงหน้า หรือการห้ามเดินทางออกนอกราชอาณาจักร

(4) มาตรการป้องกันการก่อภัยอันตราย หรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการปล่อยชั่วคราว โดยห้ามผู้ต้องหาหรือจำเลยติดต่อสื่อสารหรือเข้าไปในเขตที่อยู่อาศัยของผู้เสียหายหรือพยาน ห้ามติดต่อสื่อสารหรือคบค้าสมาคมกับผู้ต้องหาหรือจำเลยที่กระทำความผิดร่วมกัน

ห้ามคบค้าสมาคมกับบุคคลบางกลุ่มที่กำหนด ห้ามครอบครอง มีไว้ หรือพกพาซึ่งอาวุธร้ายแรงที่อาจใช้ในการก่ออันตรายได้ ห้ามยุ่งเกี่ยว มีไว้ในครอบครอง หรือเสพยาเสพติดหรือของมีนเมา ห้ามเข้าไปเกี่ยวข้องกับพัวพันกับอาชีพหรือกิจกรรมทางสังคมบางประเภท เป็นต้น

(5) มาตรการอื่นๆ เช่น ให้ส่งมอบเอกสารส่วนตัวทุกอย่าง เช่น หนังสือเดินทาง (passport) หรือใบขับขี่ ให้แก่เจ้าพนักงานหรือศาล โดยให้ออกเอกสารรับเอกสารดังกล่าวเพื่อใช้งานได้แทนเอกสารเหล่านั้น ห้ามขยับยานพาหนะบางชนิด ส่งตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยให้เข้ารับการรักษา ตรวจสุขภาพ ตรวจรักษา การไปโรงพยาบาลเพื่อล้างพิษหรือบำบัดยาเสพติด ห้ามทำธุรกรรมทางการเงินบางประเภท เช่น การเบิกเงินตามเช็ค การให้สินเชื่อ เป็นต้น

นอกจากนี้ กำหนดให้ศาลมีอำนาจในการกำหนดมาตรการควบคุมหรือเงื่อนไขได้ตามความเหมาะสมกับสภาพความผิดแต่ละประเภทของผู้ต้องหาหรือจำเลยแต่ละคนไว้ในสัญญาประกันอย่างละเอียด เพื่อบังคับให้ผู้ถูกปล่อยชั่วคราวปฏิบัติตามคำสั่งศาล โดยพิจารณาการใช้เงื่อนไขให้มีความเหมาะสมกับพฤติกรรมแห่งคดี ความร้ายแรงของความผิด ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลทางสังคม สถานะทางการเงิน ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการหลบหนี การยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน และป้องกันการก่อภัยอันตรายประการอื่นของผู้ต้องหาและจำเลย โดยให้เจ้าพนักงานหรือศาลได้ใช้ดุลพินิจอย่างเหมาะสมและมีแนวทางหลากหลายมากยิ่งขึ้น รวมถึงมีการจัดเก็บข้อมูลสถิติการปล่อยชั่วคราวโดยใช้มาตรการควบคุมหรือเงื่อนไขดังกล่าวให้เป็นระบบ เพื่อสร้างประสิทธิภาพต่อการนำมาตราการควบคุมหรือเงื่อนไขในการปล่อยชั่วคราวนั้นๆ มาใช้ได้

3) กำหนดให้สิทธิแก่ผู้ต้องหาหรือจำเลยในการอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวของเจ้าพนักงานหรือศาล ไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 119 ทวิ เพิ่มเติมด้วย เพื่อให้มีการตรวจสอบการใช้ดุลพินิจของผู้มีอำนาจออกคำสั่ง และเพื่อให้การคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของผู้ถูกกล่าวหาได้รับความคุ้มครองอย่างมีประสิทธิภาพ